

Hor Çiçeđi

– cahitbozkurt · 14 Mayıs 2013

sana hor bakanlara bakma
kiminin ađzı iplik gibi dar
ve ruhlarından su ekerler
organları veya kovaları olmadan

aklımda senfoni fonu bu
bir düşme sesi olduğunda
göçmen kuş yankıları
uçan

su kendi farkında akarken
içinden deđiştirir rengini
çiçekler öpüşürken
bilmezler

bak, yukarılar yıldız ve ölü kalıntıları
gözleri açık boşluğa bakıyorlar
gökyüzü hepimiz için neredeyse ölü mü
yüzüm ele geçerken

üçgen içine katlanmış işte çocukluğum
hangi mürekkeple renklendirilir
soluđumdan sızan kahverengi nefesin
gölgesinin de

hava göl ve sen
her nefes almaya çalıştığımda
sokak biraz kelime kokar
kanamaları kalem içine